

Editoriaal

Beste TAZ-bezoeker,

Tot hertoe speelden de avonturen van uw Boordmatroos en zijn bemanning/bevrouwing zich nogal binnenskamers af. En, eerlijk waar, wij willen ook een stapje in de wereld zetten, maar het bleef na onze vorige, bij pekelharing en vodka beklonken *hardcore* versie van Tazette, opvallend stil van uw kant. Onze black box en dus ook onze mailbox (dagkrant.taz@tartart.be) zijn nagenoeg leeg... Er wordt gefluisterd dat de redactie verzuurd is, misschien ligt het daaraan? Maar afgezien van de lichte oprispingen die wij nog voelen na het verorberen van een karrenvracht rolmopsen, is de zuurtegraad in de kajuit best te pruimen. Dus raap uw moed bijeen en kom met ons een borrel drinken, knoop uw hemd los en vertel ons wat er zoal rommelt in uw ingewanden! Desgewenst blijft uw naam hier zeer discreet in het scheepslogboek staan.

Ondertussen gaan wij verder de gebalde toer op. Wij spitsen onze oren om morgen onze rubriek, de Tazetteklop, verder te kruiden en larderen met smeulige roddels en gezellige achterklap, het zout & peper en de vinaigrette van het festival.

En vergeet uiteraard niet de drie-, vier- of vijfgangenmenu's van theater, waar u zich à *volonté* van kunt bedienen. Smakelijk!

Uw Boordmatroos

Jong Muziek: Genkse hiphop van N.O.M.

"In een videoclip van ons zou je een Fiat Punto zien, geen Ferrari"

Vandaag doen de jonge twintigers van N.O.M. ofwel 'Naar Onze Mening' met hun Nederlandstalige hiphop een gooi naar de hoofdprijs van het Jong Muziek Concours. Wij vatten MC Don Luca aka Gianluca Nobile bij de kraag voor een babbel. Samen met dj II Mago Peppe is hij de spil van de groep. Live worden ze bijgestaan door backing MC Canabio.

Waar komt jullie naam vandaan?

N.O.M.: "Het is gewoon een standaardafkorting uit het woordenboek. Ik vond het goed klinken, vandaar. Onze mening is natuurlijk ook belangrijk. We kijken niet naar anderen, maar doen wat volgens ons goed is. Als ik een nummer maak, volg ik mijn gevoelens en sta ik er zeker niet bij stil of het een hit zou kunnen worden of niet."

Zou je jullie muziek dan geëngageerd noemen?

N.O.M.: "Niet meteen. De teksten gaan over wat er zich in mijn hoofd afspeelt."

Waarom de keuze voor het Nederlands?

N.O.M.: "Ik ben ooit begonnen in het Engels, maar je stoot toch vlug op je beperkingen. Ik vind trouwens dat ik moet vertegenwoordigen waar ik vandaan kom. Daar draait hiphop om. Ik spreek thuis vooral Nederlands, dus rap ik ook in die taal."

Als ik aan hiphop denk, dan denk ik – met plezier – aan videoclips met dure wagens en schaars geklede madammen... Hoe zou een videoclip van N.O.M. er uit zien?

N.O.M.: "Zo waarheidsgetrouw mogelijk. Het dagelijkse leven zou erin weerspiegeld moeten worden. Je zou er dus eerder een Fiat Punto in aantreffen dan een Ferrari, tenzij we een parodie willen maken, natuurlijk."

Stel dat jij muzikaal curator zou zijn van TAZ, wie mogen we hier dan zeker verwelkomen?

N.O.M.: "Lucio Battisti, een Italiaanse zanger die in de jaren '60 heel bekend was. Elke plaat van hem is gemaakt in een andere stijl en hij zong eigenlijk lichtjes vals, maar hij was wel ongemeen populair. Elke Italiaan van de generatie van mijn ouders is daarmee opgegroeid."

Wat verwacht je van Jong Muziek?

N.O.M.: "Geen idee. We zien wel."

Succes!

(De Liegende Hollander)

Tip Toe Topic, zondag 30 juli 2006, 00u30, Stationsbuffet

Cool as fuck

Gent mag dan wel over de bloeiendste muziekscene van het moment beschikken, de meest opwindende en avontuurlijke geluiden weerklinken nog altijd vanuit Antwerpen, meer bepaald uit wat we gemakshalve de Rudy Trouvé-stal zullen noemen (Kiss My Jazz, Dead Man Ray, Rudy Trouvé Sextet). Iets minder bekend, maar daarom niet minder gewaardeerd prijsbeest daar is gitarist Elko Blijweert, die zijn sporen onder meer in bovenstaande groepen verdiende, maar ook in allerlei pop-, rock-, punk-, jazz- en electrobandjes. Samen met klarinettist Saar van de Leest (Traktor) en met behulp van loops, een drummachine en een synthesizer vormt hij Tip Toe Topic. Lo-fi is het kernwoord bij Blijweert en van de Leest, al bleek Tip Toe Topic vooral een avant-gardistisch en strontteigenzinnig vat vol muzikale associaties. Zo hoorden wij fifties surfriedels vlot veranderen in pure noise, speelse jazz vlekkeloos overgaan in rauwe industrial en verderfelijke vooedobluus netjes de baan vrijmaken voor vlammeende funkmatal. Wij hoorden arty postpunk à la The Rapture. Wij hoorden Elvis. Wij hoorden dingen waar we geeneens een naam op kunnen plakken, maar waar we wél dolenthousiast van werden. Blijweert haalde geluiden uit zijn gitaar waarvan wij bij god niet wisten dat het instrument ze in zich had, terwijl van de Leest haar klarinet bespeelde als een volleerd slangenbezweerder. Tip Toe Topic botste, beukte, kletterde, snerpte dat het een aard had en deed soms pijn aan de oren. Maar Tip Toe Topic, lieve meisjes en jongens, was bovenal *exciting as hell* en *cool as fuck*.

Blijweert en van de Leest maken ook deel uit van Franco Saint de Bakker, het eigenwijze jazzcombo dat op dinsdag 1 augustus om 00u30 in het Stationsbuffet aantreedt.

(Pepe)

Ich bin alleine (Foto: Kristien Verhoeyen)

De wacht-performance *Alles en niets* van **Leentje Vandenbussche** loopt naar verluidt zeer goed. Er hebben zich al tientallen enthousiaste "wachters" aangediend – wat niet wegneemt dat Leentje nog steeds **figuranten** kan gebruiken om haar performance kracht bij te zetten!

Heeft u zin om mee te werken en te testen hoelang u het uithoudt om te wachten, schrijf u in via het e-mailadres alleseniets@gmail.com of bezoek Leentje in haar caravan op het Stationsplein!

TAZETTE

EDITIE # 05 MA 31/07

GRATIS - V.U. LUC MUYLAERT, VAARTDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

Hoe heb jij het graag...?

Foto: Thomas De Meyer

Jan/Het Toneelhuis *As You Like It*

Negen romantische helden versieren het podium met blozende jeugd en zelfbewuste erotiek. Peter Seynaeve toont zowel in de casting als in de regie een zeer sterk gevoel voor homofiele onderbroekenerotiek, in combinatie met een gestroomlijnde choreografie waaraan de jonge acteurs zich braaf, maar ook met ondeugende spontaniteit overgeven. Shakespeares komedie reikt de nodige dosis verwarringshumor aan, ook in deze bewerkte versie, die met ironische afstand gebracht wordt.

Zowel de jongens- als meisjesrollen worden gespeeld door prachtige, piepjonge acteurs met elk hun eigen plaatselijke accent, gesteund door de kernachtige tekstbewerking van Peter Seynaeve en Ans Vroom. Gehesen in belachelijke, verfrommelde jurkjes, die ze met jongensachtige ironie en zelfbewust gemak dragen, staan ze meer dan hun mannetje in de vrouwenrollen. De mannelijke personages zijn in een modieus tweeledig pak gehesen, waarin ze zich hipper maar ook gestileerder moeten voordoen dan ze zich in werkelijkheid lijken te voelen.

Het verhaal – of veeleer de situatie – spreekt voor zich. De negen figuren, min of meer opgedeeld in koppels, dwalen door het bos, speels verdwaald in hun eigen emoties en de tegenstrijdigheden die deze met zich meebrengen, op zoek naar een manier om de prille liefde waarvan ze slechts een fantastisch vermoeden hebben vorm te geven. Het regent kortom letterlijk liefdesbrieven, danspaspjes, fijne vondstjes en zoetige woordjes.

De neiging bij de jonge acteurs om uit hun voegen te barsten strijkt hier en daar tegen de haren in van het regieconcept dat ze tenslotte toch voorzichtig gehoorzamen. Deze gewrongenheid tussen spel en regie maakt de voorstelling tegelijk ongemakkelijk en charmant. Wat mij betreft, kies je maar... hoe heb jij het graag?

(Parelduiker)

Tips van de TaZette scheepscrew

Primo

Gezien en op goedkeurend geknor onthaald: de redelijk geschifte maar bijzonder intrigerende voorstelling *Ich bin alleine*, een eenmansvoorstelling van de bevallige Steffie Van Cauter, vorig jaar afgestudeerd aan de Gentse kunstencademie in de afdeling 3D. Gaat dat zien, en wel hierom:

1. De indrukwekkende manier waarop Steffie met zwoele diepe stem Franse chanson zingt en vervolgens moeiteloos overschakelt op *Erbarme dich*
2. De grappig-wrange filmpjes waar Van Cauter soms zelf deel van uitmaakt: in onze ogen een uitgepuurde vorm van Monty Python; in die van mijn collega Black Kat – noteer het niveauverschil – een evocatie van de eindscène uit Tik-Tak (u weet wel, waar dat zwarte meisjesfiguurtje in het boek kruipt)
3. Haar opvallende behendigheid in het bespelen van de accordeon alsook van een oude typemachine-met-looppjes

Ich bin alleine zit in de Stadsnomaden 1, om 15u, vertrek op Café Koer

Secundo

Ach, al die theaterdrukte een beetje beu? In de Marinekazerne kunt u zich terugtrekken in de wereld van de *outsiders*, kunstenaars die creëren – en we citeren Marijke Pinoy – 'als constructieve uiting van een zoektocht'. Voor de tentoonstelling is werk geselecteerd uit de collectie van het Gentse museum Dr. Guislain, en onder meer Gerard van Lankveld 'de keizer van Monera' zal bij de vernissage aanwezig zijn. Laat u verrassen door de prachtige mechaniekjes en de adembenemende installaties die deze kunstenaar in zijn zelfgeschapen keizerrijk ontwierp.

Vernissage Outsiderkunst, om 15u in de Marinekazerne

(La Gabinella)

Vincent Van Gogh: leven en werk

Havennomaden 1: *Vincent Van Gogh: leven en werk, Dwaalgasten en Stilte i.v.m. aanvang voorstelling*

Havennomaden uit hun evenwicht

De weg is lang, maar gelukkig is de gids ervaren, heet hij Tom en draagt hij een plastieken eendje om de hals. De Oppernomade loodst ons veilig op en af de tram en doorheen het fascinerende havengebied van Oostende, en stoffeert de tocht rijkelijk met historische weetjes. (Wist u trouwens hoe een spuiikom marcheerde, en dat in de Oostendse spuiikom eens een succesvolle oesterkweek floreerde? Welaan dan.) De Havennomaden houden halt in het oude militaire hospitaal, waar de kunsttentoonstelling *Freestate* gehuisvest is én de eerste voorstelling, *Vincent Van Gogh: leven en werk*, zal doorgaan.

Regisseur Joachim Robbrecht reconstrueerde voor productiehuis het Gasthuis Van Goghs leven als schilder en performer. Drie acteurs buigen zich over de vraag of gekken kunstenaars zijn en *vice versa*, wat normaal is en wat abnormaal. Welke stereotiepen leven er over gekken en kunstenaars? Hoe worstelen zij om contact te krijgen met de buitenwereld? De voorstelling is erg gestileerd en veel te lang, een euvel dat tijdens de Havennomaden nog zal opduiken.

Vóór we naar de volgende locatie vertrekken werpen we een blik op enkele kunstwerken die verspreid staan op het domein van het militaire hospitaal. Vooral mooi werk van Helmut Stallaerts blijft bij. We wandelen door de duinen richting Victoriazaal, waar de voorstelling van Anne van Dorp ons opwacht. *Stilte i.v.m. de voorstelling* drijft op een erg leuk concept: we zien vier figuren in de coulissen, wachtend op hun felgekoesterde *five minutes of fame* op de operascène. Ze spreken geen woord, maar hun subtiele lichaamstaal en mimiek is tegelijkertijd zo duidelijk dat je er spontaan kleine verhaaltjes bij verzint. Toch is ook deze voorstelling in hetzelfde bedje ziek als de eerste: ze duurt zo lang dat de rek er na een tijd volledig uit is.

Kill your darlings, beste theatermakers! Tussen beide locaties in ontmoeten we dan nog de *Dwaalgasten* van Tanya Hermesen. *Fwiet, fwiet*: dwaalgasten zijn vogelsoorten die in een bepaalde streek minder dan vijftien keer per eeuw gesignaleerd worden. Dit beeldend project had dan wél weer net iets nadrukkelijker mogen aanwezig zijn, want op een aantal vogelgeluiden en een waarschuwingsbord voor gieren na, gaat de bedoeling aan ons voorbij – en ik denk niet aan ons alleen. De eerste Havennomaden maakten daarmee een onevenwichtige indruk: twee veel te lange voorstellingen en één onopvallend project dat best wel wat meer aandacht verdiende. We zijn moeilijk, we weten het. (La Gabinella)

Chris Van Camp, Jeroen De Preter en (pdw) (Foto: Thomas De Meyer)

TAZ TALK is het literaire programma van theatercollectief Ontroerend Goed waarin u meegenomen wordt op 'een ontdekkingsstocht naar de stormachtige verhouding tussen woord en podium.' Stormachtig beloofde het te worden op de Columnistendag, waar (pdw) (ex-Deng, nu De Standaard), Chris Van Camp (ex-De Morgen) en Jeroen De Preter (De Morgen) hun opwachting zouden maken met een column over het column schrijven. Spannend ook, want in een niet zo ver verleden werd de column van Van Camp bij De Morgen namelijk zonder enige verwitting of pardon door De Preter afgevoerd.

Dat zoiets kwaad bloed zet, hoeft geen verder betoog. Ietwat bevreesd trokken we dus naar de Beau site residentie, alwaar wij het antwoord hoopten te vernemen op de prangende vraag wat de zin en onzin van een column dan wel mag zijn – en om te zien of Van Camp en De Preter al dan niet zouden overgaan tot een potje verbale moddercatch. Elke columnist las twee (al dan niet eerder gepubliceerde) columns voor, waartussen moderator Jeroen Versteete stellingen over het columnistendom ter discussie stelde. En omdat het onmogelijk bleek om het verbale vuurwerk in een net verslagje te vatten, geven wij u een impressie van de schermutselingen in tien markante opstekers.

Strafste uitspraak: 'Voor wie het nog altijd niet heeft begrepen: het Vlaams Belang associëren met de nazi's is hetzelfde als Donald Duck associëren met Walt Disney.' (pdw)

Belachelijkste intermezzo: Bij de column van Jeroen De Preter over Kees van Kooten en Guy Mortier viel een meneer op het einde per ongeluk door zijn stoel, waarop Chris Van Camp: 'Amai, jij kunt uw climax nogal opbouwen.'

Beste oneliner: 'Als je iemand wil versieren, maak die dan af in een column.' (Chris Van Camp met goeie raad voor de Tazette-redactie, raad die wij een dezer dagen misschien ter harte zullen nemen)

Meest absurde weetje: Chris Van Camp tikt haar columns naar eigen zeggen uit met welgeteld één vinger.

Grappigste quote: 'Ik heb al meer BV's te kakken gezet dan de wc-madammen van Tien om te Zien.' (pdw)

Pijnlijkste moment: 'Sommige columnisten richten hun kinderen af om onder het mom van het spel *123 Guantanamo* roddels en primeurs te ontfutselen aan kinderen van andere columnisten. "Hoe mooi ze samenspelen, kinderen kennen toch geen rancune." Vraag maar aan De Preter hoe vaak hij zijn kroost is moeten gaan bevrijden uit vochtige kelders vol vitriool en azijn van collega's. 't Is gezellig onder columnisten...' (Chris Van Camp over de camaraderie tussen de collega's)

Eerlijkste statement: 'Natuurlijk zijn hoofdredacties soms beducht voor columnisten. Geen enkele krant verliest graag duizend abonnees door één slecht verteerde column.' (Jeroen De Preter)

Meest genoemde foute column-onderwerpen: Dieren, taalpuristen en gehandicapten. Dixit Van Camp: 'Je kán daar wel over schrijven, maar dan moet je er achteraf wel al het gezeik bijnemen.'

Best getimede entree: Chris Lomme die opeens haar opwachting maakte in de Brasserie van de Beau site residentie, net toen Chris Van Camp haar column *Domme zet, Lomme* voor de allerlaatste keer had voorgelezen.

Laatste stelling: 'Wie mee wil voetballen, moet zijn scheenlappen aantrekken.' (pdw)

(Black Kat)

TAZ TELEX

* Vandaag te gast bij **TAZ Talk: de jonge Oostendedichters**, gepresenteerd door **Gunter Lamoot**. De stad verwoordt zoals u er zelf nooit opgekomen was. Afspraak om 17u in Galerie Beausite aan de zeedijk!

* Theater aan Zee verwelkomt een **extra straatact: DAUTOSHOW** van en door **Maya Albert** en **Jits Van Belle**. Te bewonderen op het wapenplein op 1/08 om 16h en 18h en op 2/08 om 15h, 16h30 en 18h.

* De eerste voorstelling van **Entr'acte** op 2 augustus is **afgelast**.

* Onder de guests van **Jan Steen** op 31 juli kunnen wij alvast bekendmaken: **Jasper Steverlinck**. Naar verluidt komen er nog een travestiet en een pianist, maar daarover later meer.

* De voorstelling **4.48 Psychosis** wordt toch in het **Engels** gespeeld.

* De aangekondigde **vuurcreatie** op donderdag 3/08 (22u) wordt vervangen door **Theater Tol**.

BLACK BOX

(Zoals u ziet is onze black box NOG steeds leeg... en u bent de enige die hem kan vullen. Dit is ons Tazette discussieforum: laat uw heikele thema's, hete hangijzers en andere ongemakken hier achter en breng een verhit debat tot stand! Contactadres: dagkrant.taz@tartart.be)

10 nooit eerder gestelde vragen aan...

Comedyprogrammator **David Bauwens**

1 – Wat is je meest gebruikte/best van pas komende oneliner?

DB: Ik hou het bij: "Serieus, ik ga je echt niet proberen binnendraaien met een oneliner."

2 – Welke *tic nerveux* kan je niet verdragen bij mensen?

DB: Mensen die je voortdurend proberen vastpakken als ze met je babbelen.

3 – Als je zelf komiek geworden was, op wie had je geleken?

DB: Alleszins een droge komiek... graag Hans Teeuwen, maar ik denk eerder Nigel Williams.

4 – Waar mag je nooit aan toegeven bij vrouwen?

DB: Er zijn massa's dingen. Je mag ze nooit een film laten kiezen. Gewoon niet te veel laten kiezen... (*lacht*)

5 – Wat scheelt er aan humorloze mensen?

DB: Dat is het grootste probleem dat je kan hebben. Ik weet zelfs niet hoe ik met zulke mensen moet omgaan.

6 – Wat is het zwaarste dat je ooit gegeten hebt?

DB: Ik heb ooit een wedstrijd spaghetti eten gehouden en daar at ik zoveel dat het gevaarlijk werd. Maar ook de chocoladetaart van de moeder van mijn ex, een bol pure fondant.

7 – Je bent filmfreak. Wat was de eerste film die je ooit omverblies?

DB: *Some Like It Hot* van Billy Wilder. Toen was ik nog heel klein.

8 – Hoe puur ben je op seksueel vlak?

DB: 100% (*lacht*).

9 – Wat onderscheidt een goed festival van een slecht?

DB: De kwaliteit van de voorstellingen, de sfeer... sowieso vind ik festivals zonder een meeting point niet zo tof. De reden om een festival te bezoeken, blijft de frisheid van het programma.

10 – Waar ga je wonen als Gent van de aardbol verdwijnt?

DB: Dan verdwijn ik mee. Tenzij het toevallig Theater aan Zee is.

(De Boordmatroos)

'Om een nummer sterk te doen uitkomen, moet je het soms helemaal uitkleden'

Pop en maatschappijkritiek: met de 0110 concerten in het vooruitzicht zijn het *hot items* in de vaderlandse pers. Wie ongetwijfeld tot lang daarna zijn eigenzinnige en geëngageerde ding zal blijven doen is de 32-jarige Zuid-Afrikaans/Belgische singer-songwriter Aidi Hendricks.

AH Ik ben opgegroeid in Kaapstad, in volle apartheid-regime. In 1983 startte mijn moeder een relatie met een blanke man – toevallig een Belg – maar omdat zoiets in Zuid-Afrika nog illegaal was in die tijd zijn ze al snel naar hier verhuisd. Niet lang daarna hebben ze mij ook overgevlagen. In mijn jeugdjaren hoorde ik vooral veel jazz *standards*, via mijn grootmoeder, en later natuurlijk rock. Het ritmische is er door mijn achtergrond altijd blijven inzitten – hoe warmbloediger, hoe liever.

In *Die for Your Country* zing je 'Would you fight for your land? Would you kill a young mother in a faraway land?' Wat inspireert jou om zo'n tekst te schrijven?

AH Ik schreef dat op een moment dat er bijna dagelijks zelfmoordaanslagen waren in Israël. Ik stelde me al die opgepompte soldaten voor en begon me af te vragen of ik ooit zo veel zou over hebben voor mijn land. Aan het einde van de apartheid balanceerde Zuid-Afrika bijvoorbeeld even aan de rand van een burgeroorlog en toen voelde ik een enorme drang om daar naar toe te gaan. Weliswaar niet zozeer om te gaan vechten, eerder om mijn familie te gaan helpen.

Dit nummer scoorde goed op de Demopoll van Studio Brussel, maar de jury vond de tekst op het randje van melodramatisch.

AH Ik heb de beeldspraak doelbewust op z'n Amerikaans gehouden. Maar het klopt dat ik het er soms vingerdik opleg, ik heb de eenvoud ontdekt. (*lacht*) Nee, ik ben dat al cynisme gewoon zo beu – waarom niet de dingen simpel zeggen zoals ze zijn, al is het dan soms melig? Wat dat betreft is men in België zwaar aan het worstelen met zijn politieke correctheid; vroeger moest je het zijn, nu krijg je een licht afwijzend 'daar heb je er weer eentje'.

Zou je je ooit wagen aan dé protestsong aller tijden, *Strange Fruit* van Billie Holiday?

AH Oh, maar dat zing ik af en toe. A capella, want de ongelofelijke kracht van zo'n nummer komt immers het best tot zijn recht als je het helemaal uitkleedt. Trouwens, ik schrijf ook andere nummers, hè, over de liefde of over mijn beste maat en te lang met hem op café zitten. Ik had nooit verwacht dat ik zo veel uitleg zou moeten geven bij die meer sociaal-politiek bewuste nummers.

Eentje dan nog, om het af te leren. Woody Guthrie had in zijn hoogdagen een sticker op zijn gitaar waarop stond: 'This machine kills fascists'. Hoe ver zou jij gaan om je mening te uiten?

AH Het ligt niet in mijn karakter om super anti te zijn, daarvoor ben ik veel te praktisch van geest. Ik geloof niet in conflicten oplossen door elkaar wederzijds te proberen uitwissen. Op mijn gitaar zou dus eerder staan: 'This machine invites fascists for a long talk to try and find a solution.' (*lacht*)

(Black Kat)

Aidi speelt vandaag om 17u in het Stationsbuffet.